

SUNDHEDSMINISTERIET

Offentligt

Holbergsgade 6
DK-1057 København K

T +45 7226 9000
F +45 7226 9001
M sum@sum.dk
W sum.dk

Dato: 09-06-2022
Enhed: NAERSOM
Sagsbeh.: DEPMAS
Sagsnr.: 2207896
Dok. nr.: 2287993

Folketingets Lovsekretariat

Medlem af Folketinget Per Larsen (KF) har den 1. juni 2022 stillet følgende spørgsmål nr. S 1004 til sundhedsministeren, som hermed besvares.

Spørgsmål S 1004:

”Vil ministeren på baggrund af artiklen om kommunernes forskellige brug af medicinering af f.eks. demenspatienter, som det fremgår af DR’s artikel »Flere demente dysses ned med antipsykotika: Det er en medicinsk spændetrøje«, være med til at sikre, at kommunerne laver mere ensartede regler, som bygger på en lægefaglig begrundelse?”

Svar:

Det er altid en lægefaglig vurdering, om en patient skal medicineres. I gældende vejledning om behandling med antipsykotiske lægemidler til personer over 18 år med psykotiske lidelser fremgår det, at patienter med demens som udgangspunkt ikke skal behandles med antipsykotiske lægemidler, da der er markant øget risiko for alvorlige bivirkninger.

Vurderer lægen, at der er grundlag for at starte behandling med antipsykotiske lægemidler, skal der gives så lav en dosis som muligt og i så kort tid som muligt. Lægen skal desuden undgå at behandle med antipsykotiske lægemidler med antikolinerg virkning. Lægen skal jævnligt revurdere, om der er grundlag for at fortsætte behandlingen, også selvom behandlingen er startet på hospital eller hos speciallæge i psykiatri. Ved start af behandling med antipsykotiske lægemidler skal lægen fastsætte en dato for evaluering af behandlingen.

Siden 2017 har der været arbejdet med en række initiativer i regi af demenshandlingsplanen, der har skullet medvirke til at nedbringe forbruget. Der er udarbejdet en række anbefalinger og understøttende redskaber og materialer til både kommuner og plejeenheder, ligesom der eksisterer behandlingsvejledninger, kliniske retningslinjer mv. til det sundhedsfaglige personale såvel som læger.

./. Effekterne af disse indsatser ses desværre endnu ikke afspejlet i en reduktion af forbruget. For en oversigt over igangværende initiativer i regi af Sundhedsstyrelsen og Styrelsen for Patientsikkerhed henvises til besvarelsenerne af SUU alm. del spm. 410 og 412.

Med venlig hilsen

Magnus Heunicke / Maja Sørensen